

HÀNH

TRÌNH VÀO ĐỜI

Sau khi qua đại học - tốt nghiệp Đại học Văn khoa Đà Lạt năm 1972. Trước khi bắt tay vào nghề - lập nghiệp. Thực hiện mơ ước ấp ủ từ lâu, với chiếc Honda 50cc, chúng tôi gói gém hành trang, không quên mang theo bộ đồng phục GDPT, độc hành vân du ra miền Trung, nơi nào có thắng tích - thắng cảnh thì dừng chân thăm thú, nơi nào có bạn bè một thời đi học, thì tìm đến thăm viếng hàn huyên tâm sự. Vào những ngày chủ nhật, thì ghé lại chùa, với bộ đồng phục trên mình chúng tôi hòa hợp - hoan hỷ tham gia sinh hoạt GDPT cùng bè bạn tình lam.

Trên hành trình, vào đêm, hầu hết đều tìm đến Chùa nương náu qua đêm.

Nhờ duyên kỳ ngộ - chúng tôi diện kiến đánh lễ các bậc chân sư, được Chư Tôn thạc đức khai thị, thẩm thấu nguồn triết lý chân đế tuyệt bích, thức ngộ cuộc sống, làm hành trang tư lương vào đời, góp phần hy hiến - nhiệt thành phụng sự tổ chức - đạo pháp - dân tộc.

Có những chuyến vui nhất là đặt chân đến, từ Quảng Trị đổ ra, ngôn ngữ vùng miền mới lạ làm khó nghe - khó hiểu, phải nhờ đến bạn bè địa phương thông ngôn. Ra đến Do Linh, chúng tôi vượt lên dốc núi cao dựng đứng vào làng Cù bát ngàn cây mít. Đến tận Khe Sanh vùng phi quân sự, đồn quân đầy đầy chằng chịt.

Rời miền Trung, chúng tôi vượt lên Tây Nguyên đồi núi chập chùng - những sáng sớm tinh sương mây giăng đầu núi trắng xóa. Trên đường hướng về Gia Nghĩa, bắt gặp một đàn voi (ước chừng trên 20 con) đang qua đường, chúng tôi dừng xe chờ đợi. Ngỡ rằng từ Gia Nghĩa sẽ về được Sài Gòn, nhưng đoạn đường này do Việt cộng chiếm đóng. Bạn bè và quý anh chị Huỳnh trưởng địa phương khuyên tôi nên quay trở lại.

Chúng tôi ngược về Quy Nhơn, ở đây có nhiều bạn bè, các bạn rủ tôi ở lại. Tôi vào dạy 1 trường trung học, tuổi đời còn rất trẻ (đâu như 23-24 tuổi), học sinh thì 17-18 xấp xỉ gần bằng tuổi nhau, chúng xem mình như bè bạn. Vào những chiều tan học, bọn chúng, trai - gái tập trung lại khu nhà nghỉ của giáo sư, tổ chức hát cho nhau nghe, có nhiều bạn - có giọng hát hay, những bài hát Bolero truyền cảm - làm gợi nhớ quê hương da diết. Thì thoảng nhằm ngày chủ nhật, rủ nhau lên Quang Trung - vào những khu vườn sẵn, có những trái sẵn dĩa ngọt - mát rượi, hay ra biển - hòa mình vào dòng nước trong xanh - ngụp lặn chập chùng theo từng làn sóng, hoặc lên đồi Hàn Mặc Tử - trầm ngâm thả lòng theo từng dòng thơ

suy tưởng...

“Trăng! Trăng! Trăng! Là Trăng, Trăng Trăng!

“Ai mua trăng tôi bán trăng cho

“Không bán đoàn viên, ước hẹn hò...

“Bao giờ đậu trạng vinh quy đã

“Anh lại đây tôi thối chữ thơ.”

- Trăng vàng trăng ngọc - Hương thơm - Hàn Mặc Tử -

Phan Văn Huy Tâm